

Sygn. akt II Ca 106/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Legnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Sylwia Kornatowicz (sprawozdawca)
Sędziowie:	SO Jolanta Pratkowiecka SR del. Joanna Pasak
Protokolant:	sekr. sądowy Małgorzata Zielińska

po rozpoznaniu w dniu 24 kwietnia 2013 roku w Legnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa J. S.

przeciwko stronie pozwanej Towarzystwu (...) S.A. w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w Głogowie

z dnia 5 grudnia 2012 roku

sygn. akt I C 985/12

I. zmienia zaskarżony wyrok:

- 1. w punkcie II w ten sposób, że zasądza od strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz powódki J. S. dalszą kwotę 6.000 zł (sześć tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami, liczonymi od kwoty 1.000 zł od dnia 17 maja 2012 r. i od kwoty 5.000 zł od dnia 29 listopada 2012 r., a dalej idące powództwo oddala,**
- 2. w punkcie III w ten sposób, że nakazuje stronom uiścić na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w Głogowie): powódce kwotę 119,11 zł, a stronie pozwanej kwotę 625,34 zł tytułem brakujących kosztów sądowych,**
- 3. w punkcie IV o tyle, że kwotę należną powódce od strony pozwanej tytułem zwrotu kosztów procesu określa na 1.415 zł, w miejsce kwoty 170,16 zł;**

II. *oddala dalej idącą apelację;*

III. *zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 550 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.*

Sygn. akt II Ca 106/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 5.12.2012 r. w sprawie sygn. akt I C 985/12 Sąd Rejonowy w Głogowie zasądził od strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz powódki J. S. kwotę 6.600 zł z ustawowymi odsetkami tytułem zadośćuczynienia za krzywdę, doznaną w wypadku komunikacyjnym z dnia 4.11.2011 r. Sąd uznał, że powódce należne jest świadczenie w łącznej wysokości 9.000 zł, z czego 2.400 zł poszkodowana otrzymała już w postępowaniu likwidacyjnym. W ocenie Sądu I instancji przyznane zadośćuczynienie jest odpowiednie w rozumieniu art.445§1 k.c. w zw. z art.444§1 k.c., a uwzględnia doznany przez powódkę uszczerbek na zdrowiu, wynoszący 3% według oceny psychologicznej i 11% według oceny neurologicznej, oraz okoliczności zdarzenia (wypadek busa) i dolegliwości odczuwane przez liczącą 70 lat powódkę, tj. bóle i zawroty głowy, zaburzenia snu i koncentracji, lęk. Sąd wskazał, że leczenie J. S. nie było długotrwałe ani szczególnie intensywne, nie doznała ona obrażeń o charakterze nieodwracalnym, rokowania co do ewentualnych następstw urazu są dobre, a na dolegliwości powódka uskarża się już w mniejszym stopniu niż bezpośrednio po wypadku. Sąd wyraził przy tym pogląd, że zadośćuczynienie winno być utrzymane w rozsądnych granicach i pełnić funkcję kompensacyjną, czemu odpowiada świadczenie przyznane powódce w niniejszej sprawie. Dalej idące powództwo, a to do kwoty 15.000 zł, Sąd Rejonowy oddalił jako wygórowane, nadto orzekł o kosztach sądowych i kosztach procesu, dokonując ich stosunkowego rozdzielenia z uwzględnieniem stopnia wygrania i przegrania sprawy przez każdą ze stron (44% : 56%).

Powódka wniosła apelację od powyższego wyroku w części oddalającej powództwo. Zarzuciła naruszenie art.445§1 k.c. oraz art.233§1 w zw. z art.278§1 k.p.c., a to poprzez niewszechstronne rozważenie materiału dowodowego i odmówienie mocy dowodowej opinii biegłego sądowego, a w konsekwencji zasądzenie zadośćuczynienia w nieodpowiedniej wysokości. Zdaniem skarżącej przyznane świadczenie jest rażąco zaniżone w stosunku do odczuwanej krzywdy i doznanego uszczerbku na zdrowiu, które wynikają z wydanych w sprawie opinii biegłych z zakresu psychiatrii i neurologii. Ponadto powódka zarzuciła naruszenie art.100 k.p.c. przez nieprawidłowe rozdzielenie kosztów procesu. J. S. wniosła o zmianę wyroku przez zasądzenie na jej rzecz dalszej kwoty 8.400 zł z ustawowymi odsetkami od 10.05.2012 r. i obciążenie strony pozwanej zwrotem całości kosztów procesu.

Sąd Okręgowy, przyjmując za własne prawidłowe ustalenia faktyczne poczynione w pierwszej instancji, zważył, co następuje:

Apelacja podlega częściowemu uwzględnieniu.

Zgodzić należy się z jej zarzutem, iż przyznane powódce zadośćuczynienie w łącznej wysokości 9.000 zł jest w okolicznościach niniejszej sprawy rażąco niskie, przez co nie ma charakteru odpowiedniości w rozumieniu art.445 k.c.

J. S. doznała określonego uszczerbku na zdrowiu, z czym niezależnie nawet od jego procentowego oznaczenia wiążą się w przypadku skarżącej – poza bliznami na czole – takie dolegliwości i odczucia, jak bóle i zawroty głowy, zaburzenia snu, podwyższony poziom lęku, drażliwość, poczucie braku bezpieczeństwa, trudności w koncentracji, obawa przed poruszaniem się środkami komunikacji. Dla osoby w wieku powódki mogą to być znaczne niedogodności, które wprawdzie obiektywnie nie wpływają istotnie na codzienne funkcjonowanie, lecz w subiektywnym odczuciu są dokuczliwe i poważnie obniżają komfort życia. Dolegliwości te z czasem złagodniały, jednakże bezpośrednio po zdarzeniu były nasilone, co również należy uwzględnić przy ocenie krzywdy powódki. Istotnym jej wyznacznikiem jest też określony przez biegłych sądowych rozmiar ubytku zdrowia powódki, który wynosi nie mniej niż 9% jako wypadkowa uszczerbku o charakterze neurologicznym oraz psychologicznym i nie więcej niż 14%, jeśli zsumować opisane urazy. Jest to rozmiar tego rzędu, że przy uwzględnieniu opisanych wcześniej odczuć powódki kwota 9.000

zł – nawet przy dobrych rokowaniach zdrowotnych – winna być uznana za zdecydowanie zaniżoną. Taką konkluzję uzasadniają również okoliczności powstania szkody, będące dla powódki bardzo negatywnym przeżyciem – jak wynika z akt szkodowych bus, którym skarżąca podróżowała, przewrócił się na bok, a ona sama ocknęła się zakrwawiona i przestraszona. Takie okoliczności wzmagają poczucie krzywdy, zwłaszcza u osób starszych, i również winny być brane pod uwagę przy ustalaniu odpowiedniego zadośćuczynienia.

Bacząc na wszystkie rozważone wyżej argumenty, Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że adekwatną do nich sumą jest kwota łączna 15.000 zł, a więc zasądzeniu na rzecz powódki podlega razem 12.600 zł. W punkcie I wyroku Sądu Rejonowego zasądzono 6.600 zł, zatem w uwzględnieniu apelacji (art.386§1 k.p.c.) Sąd odwoławczy przyznał skarżącej dalsze 6.000 zł. Z kwoty tej 1.000 zł, mieszczące się w pierwotnym żądaniu, zasądzić należało z odsetkami od 17.05.2012 r., natomiast od 5.000 zł, objętych rozszerzonym powództwem, odsetki należą się od 29.11.2012 r. – zgodnie z żądaniem, zgłoszonym w pierwszej instancji.

Apelacja dalej idąca podlegała oddaleniu na mocy art.385 k.p.c. jako niezasadna z uwagi na zbyt wygórowany rozmiar roszczenia.

Zmiana wyroku co do meritum pociągnęła za sobą zmianę rozstrzygnięcia o kosztach procesu. Podlegają one stosunkowemu rozdzielaniu między stronami, przy uwzględnieniu wygranej powódki 84% i przegranej 16%. Sąd Rejonowy prawidłowo zastosował art.100 k.p.c. i pozostając przy tej zasadzie Sąd Okręgowy stwierdza, że powódce przysługuje od pozwanej zwrot kwoty 1.607 zł, natomiast stronie pozwanej od powódki zwrot 192 zł – co po wzajemnym potrąceniu daje na rzecz skarżącej od (...) zwrot kosztów procesu w wysokości 1.415 zł. Brakujące koszty sądowe w kwocie łącznej 744,45 zł, tj. część opłaty od pozwu i wydatki na biegłych, obciążają strony w stosunku: powódkę 16% czyli 119,11 zł, a stronę pozwaną 84%, tj. 625,34 zł.

Orzeczenie o kosztach instancji odwoławczej zapadło również na podstawie art.100 k.p.c. w zw. z art.391§1 k.p.c., czyli na zasadzie stosunkowego rozdzielania kosztów. J. S. wygrała sprawę w postępowaniu apelacyjnym w 71%, co z wyłożonych kosztów w wysokości 1.020 zł daje zwrot kwoty 724 zł. Strona pozwana poniosła koszty w kwocie 600 zł, z czego wygrane 29% daje zwrot sumy 174 zł. Wynika stąd, że powódce przypada od strony pozwanej kwota 550 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.